

Svensson, Lisa
Tel: 010-698 15 04
Lisa.svensson@naturvardsverket.se

SKRIVELSE
2018-11-01 Ärendenr:
NV-07732-18

Vägledning om fördelning av miniminivåer för varg

Vid avstämning med länsstyrelsernas viltchefsgrupp den 23 oktober 2018 framkom det att samverkan mellan länsstyrelserna angående fördelningen av miniminivåer för varg inte fungerade tillfredsställande. Naturvårdsverket vill med denna skrivelse ytterligare förtydliga vägledningen om miniminivåprocessen och ser det i ett led till att underlätta för länsstyrelserna att fördela miniminivåer. Naturvårdsverket vill även förtydliga att alla som deltar i processen har ansvar för att bidra till att samverkan sker konstruktivt och med såväl regionalt som nationellt ansvarstagande för att nå de rovdjurspolitiska målen.

Naturvårdsverket har i vägledning om översyn av miniminivåer för bland annat varg (rapport 6829) angett fem principer vid framtagande av förslag och fastställande av miniminivåer.

Av princip 2 följer att endast fastställda inventeringsresultat kan utgöra grund för miniminivåer. För att ytterligare förtydliga denna princip avser Naturvårdsverket endast att fastställa miniminivåer som motsvarar fastställda föryngringar. Revirmarkerande par som fastställts i inventeringsresultat kan inte anses utgöra grund för att fastställa miniminivåer. Detta följer även av princip 3.

Av princip 5 följer att summan av miniminivåer ska motsvaras av referensvärdet för arten. Det referensvärde som förväntas rapporteras till EU i april 2019 är 300 vargar. Det innebär att dessa 300 i något skede räknas om till föryngringar, som är den enhet som miniminivåer ska anges i enligt 4 § förordning (2009:1263) om förvaltning av björn, varg, järv, lo och kungsörn.

Av vägledningen framgår vidare i avsnitt 6.1.2 , tredje stycket, följande.

För varg kan miniminivåer fastställas för samtliga rovdjursförvaltningsområden. Enligt princip 1 bör förslag till miniminivåer motsvaras av faktiska föryngringar. Det innebär att i den mån södra och norra rovdjursförvaltningsområdena har vargföryngringar i fastställt inventeringsresultat bör dessa förvaltningsområden

föreslå miniminivåer för varg. Detta i syfte att långsiktigt uppnå bland annat politiska mål om spridning och minskad koncentration av vargstammen.

I den av riksdagen antagna rovdjurspolitiken anges att vargens förekomst i renskötseområdet i huvudsak ska begränsas till de områden där den gör minst skada. Av proposition En hållbar rovdjurspolitik (prop. 2012/13:191) framgår att regeringen i tidigare propositioner (prop 2000/01:57 och 2008/09:210 föreslagit andra begränsningar för vargförekomst i renskötseområdet så som att vargstammen bör begränsas till områden utanför renskötselets åretruntmarker. I nu gällande politik anges att *”den tidigare begränsningen till vinterbetesområdet är ... diskutabel och bör tas bort”*. Naturvårdsverket konstaterar att riksdagens mål för varg i renskötseområdet är att förekomsten ska begränsas till områden där den gör minst skada. Detta är enligt Naturvårdsverket mening inte liktydigt med att miniminivåer för varg inte kan fastställas i norra rovdjursförvaltningsområdet som helhet.

Naturvårdsverket förväntar sig mot bakgrund av ovanstående att norra och södra rovdjursförvaltningsområdet föreslår miniminivåer som motsvarar antalet vargföryngringar i fastställt inventeringsresultat och att mellersta rovdjursförvaltningsområdet fördelar resterande föryngringar så att den sammanlagda summan för hela landet når upp till det referensvärde som förväntas rapporteras till EU i april 2019, dvs 300 vargar.

Beslut om denna vägledning har fattats av avdelningschef Claes Svedlindh. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit Marcus Öhman, Enhetschef samt Lisa Svensson, föredragande.

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

För Naturvårdsverket

Claes Svedlindh
Avdelningschef